

Eindreplik BBC 2020 N-VA-fractie, fractievoorzitter Kristof Pillaert

Geachte collega's,

Al vele malen heb ik hier gestaan en moest ik mijn betoog beginnen met te zeggen dat deze begroting geen normale begroting was. De redenen waren van allerlei aard: een technische begroting of omdat het BBC net was ingevoerd of als er de overheveling van bevoegdheden zat aan te komen, ..; kortom altijd wel een reden om het **een speciaal begrotingsjaar** te noemen.

Dit jaar was niet anders. Het jaar 2020 kenmerkt zich nu eenmaal door **de grote coronacrisis**. Dit konden we duidelijk merken, zowel in de bespreking als in de cijfers. In deze begroting zien we heel veel verschuivingen naar 2021 van zaken die niet uitgevoerd konden worden dit jaar.

Ook in de besprekingen was COVID alom aanwezig. Alleen de voorzitter, deputatie, secretaris en fractievoorzitters waren lijfelijk aanwezig in de raadzaal. De andere collega's volgden de debatten noodgedwongen vanuit hun kot. Om deze bijzondere omstandigheden ook voor de provinciale diensten werkbaar te maken, probeerde onze N-VA- fractie ordentelijk te werk te gaan. Voor de commissies dienden we met **onze fractie 170 vragen** in. Zo konden we aan de diensten ook de tijd geven om op een overzichtelijke manier een antwoord te bieden op deze vragen. Ze deden dit ontegensprekelijk op een voortreffelijke manier. Onze fractie wenst hen daarvoor dan ook uitdrukkelijk te danken. En toch kunnen we ons niet van de indruk ontdoen dat onze goodwill tegenover de provinciale diensten **politiek misbruikt** werd. Zo stelden we vragen waar er op de commissie niet gedetailleerd werd geantwoord. Enkele dagen later vernamen we wel alle details in de raad of via de pers. Hierbij verwijs ik bijvoorbeeld naar de vraag over de waterputten.

Ettelijke vergaderingen en vele uren heeft **onze zevenkoppige fractie** gestoken in deze budgetbespreking. Meerdere malen hebben we laten blijken dat we een andere invulling zouden geven aan de budgetten, meerdere malen hebben we beweerd dat we voor bepaalde voorstellen budgetten zouden kunnen vrijmaken in dit budget. **Deze beweringen zijn niet populistisch en kunnen hard gemaakt worden.**

Hoe dan ook nemen deze besprekingen proportioneel veel te veel tijd in beslag. Om dit te staven kunnen we simpel vergelijken met enkele centrumsteden. Zelfs gedeputeerde de Bethune zei in zijn inleiding dat **kleine centrumsteden een groter budget** hebben dan de provincie. Ik vergelijk met drie centrumsteden het exploitatiebudget:

- Kortrijk: 123 miljoen euro, totale vergadertijd: 5 uur
- Brugge: 270 miljoen euro, totale vergadertijd 4,5 uur
- Roeselare: 120 miljoen, totale vergadertijd: 8 uur
- Provincie: 153 miljoen euro: totale vergadertijd: 23 uur

Wij vergaderen dus langer dan deze drie centrumsteden samen. Dit is toch iets om over na te denken. Wel willen we zeker benadrukken dat deze debatten hoffelijk en in alle sereniteit verliepen. In deze digitale tijden mag dit ook wel eens benoemd worden.

Maar we gaan nog even verder met de coronamaatregelen. Inhoudelijk vinden we het zeker goed dat er gedacht wordt op middellange en lange termijn. Maar de genomen coronamaatregelen maken het lezen van dit budget zeker niet gemakkelijker. Zo stellen we vast dat er verschuivingen gebeuren van **normale budgetten naar coronamaatregelen**. Dit zijn zaken die sowieso elk jaar in het budget staan ingeschreven. Als voorbeeld haal ik de actie aan rond 100% West-Vlaams. Elk jaar werd er € 185 000 voorzien voor de promotie van hoeve- en streekproducten. Dit jaar zien we dit bedrag verhuizen naar de coronamaatregelen. Een verschuiving die eigenlijk niet nodig is of het zou moeten zijn dat de deputatie de portefeuille van genomen relancemaatregelen wat wil aandikken. Ook zien we bij de genomen coronamaatregelen een budget ingeschreven voor de beplanting van het provinciehuis ter bevordering van de sierteelt. We willen absoluut geloven dat deze aankoop ten goede komt van de lokale verdelers, maar om dit nu als één van de coronamaatregelen in te schrijven, lijkt dit ons wat "over the top".

Verschuivingen aan de uitgavenzijde vonden we dan weer niet terug. Zo zijn wij van oordeel dat er bepaalde uitgaven konden geschrapt worden in coronatijden. Hierbij denken we zeker aan de uitgaven rond **de internationalisering van het onderwijs**. Ons lijkt het nu zeker niet het moment om studenten op buitenlandse stages te sturen. Gedeputeerde de Bethune was ter zitting zelf ook overtuigd dat blended mobility niet aangewezen is.

Ook bij de nieuwe maatregelen zijn er soms wel vragen. De subsidies voor de mondklappers en die voor 'Ik zomer West-Vlaams' waren de blikvangers. Vooral bij de subsidies voor 'Ik zomer West-Vlaams' hebben we soms even de wenkbrauwen gefronst. Sommige gemeenten gingen wel heel creatief om met de invulling er van. De controle op de ingediende projecten moest snel gebeuren en daar hebben we begrip voor. Maar ergens had het beter geweest om nadien ook een controle te kunnen doen. Ik vrees dat er sommige gemeenten de toegekende subsidies zouden mogen terugstorten. Laat ons hopen dat deze centen toch werden ingezet in het kader van de coronamaatregelen.

Hoewel alle maatregelen snel moesten genomen worden, heeft de deputatie woord gehouden en krijgen we regelmatig een stand van zaken omtrent de genomen acties. Onze fractie kan dit zeker waarderen.

Economie is in deze tijden onlosmakelijk verbonden met corona. En alsof dat nog niet genoeg is, hebben we, zeker in West-Vlaanderen, nog andere katten te geselen, namelijk **de Brexit**. Al enkele malen zijn we gedurende de afgelopen maanden tussengekomen in deze raad over dit onderwerp. En keer op keer worden we met een kluitje in het riet gestuurd. De gedeputeerde antwoordde telkens in zeer vage bewoordingen, goochelt met enorme bedragen, maar geeft nooit concrete acties. Of toch, vorige week hoorden we dat er een belangrijke doorbraak was inzake de Brexit. De gedeputeerde had er namelijk op aangedrongen bij het FIT (Flanders investment and trade) dat er ook een West-Vlaming zou benoemd worden in Londen om de Vlaamse zaak rond de Brexit te behartigen. En zowaar: er komt een West-Vlaamse Brexit-waarnemer in Londen. Hopelijk zal deze persoon inderdaad de economische situatie in West-Vlaanderen net iets beter kennen dan de doorsnee Vlaming, maar of dit nu de grote doorbraak is? Dat betwijfelen we ten zeerste. Maar echt concrete zaken, streefdata, objectieven, kortom dingen waar we de gedeputeerde kunnen op afrekenen, horen we niet.

Met economische projecten in West-Vlaanderen is het soms niet anders. Zo hoorden we de gedeputeerde vol trots aankondigen dat **Foodvalley** er zit aan te komen. Dit horen we al een hele tijd, ook al in de vorige legislatuur. Blijkbaar kon men toen niet starten om wat voor reden dan ook. We kijken dus hoopvol uit, maar stellen onze verwachtingen niet te hoog in. Zo zal men ook, dixit de gedeputeerde, proberen 5 proefprojecten op te zetten voor de gebiedsgerichte werking. Proberen dus, want ook dat is nog niet zeker, want eerst moeten er Europese centen komen. Aan de waarde van

de Resoc's hecht de gedeputeerde dan wel weer veel belang. Nochtans is dit al enkele jaren in andere provincies afgeschaft. Wat de resultaatgebonden actiepunten zijn van die vergaderingen blijft voor ons een groot vraagteken.

Eén van de beleidsdoelstellingen van de provincie is 'De provincie als kennispartner'. En we geven heel graag toe dat er veel kennis en kunde aanwezig is bij de provinciale diensten. Er worden allerlei goede initiatieven genomen om de West-Vlaamse steden en gemeenten, ondernemingen én de burgers zoveel en zo goed mogelijk op weg te helpen bij belangrijke beslissingen. We juichen dit zeker toe. Alleen... deze initiatieven zijn zeker bij onze bedrijven niet genoegzaam bekend. We stellen dus voor om eens goed na te denken over de communicatie van de provincie. **Is het nodig dat er te dure magazines zoals Preus worden verspreid? Of zou dit communicatiebudget misschien kunnen gebruikt voor de West-Vlaamse ondernemer die niet weet dat hij hulp kan krijgen van de provincie om zich voor te bereiden op de Brexit?** Om maar iets te noemen...

En toch hebben wij geprobeerd om een constructief voorstel te doen aan de gedeputeerde inzake de **bedrijvenbelasting**. De economie heeft het ongelofelijk hard te verduren tijdens deze coronapandemie. Handelszaken moeten gedwongen sluiten, sommige gaan failliet, anderen zien dan hun omzetcijfers drastisch dalen. Omdat de bedrijven de helft van de tijd niet konden open zijn in 2020, stelden wij voor om de belastingen voor de bedrijven dan ook te schrappen voor 2020. In juni ging de deputatie niet in op ons voorstel, meer nog: de gedeputeerde lachte het gewoon weg. Nu blijkt dat diezelfde bedrijven ook dicht moesten in de tweede lockdown, vragen we om die bedrijven een hart onder de riem te steken door de belastingen voor 2021 niet te innen. De lijst van de bedrijven is gemakkelijk terug te vinden via Vlaio. De nodige budgetten konden hiervoor zeker gevonden worden. Nu kwam de gedeputeerde niet verder dat hij het nog eens zou voorleggen aan de deputatie. Daarbij maakte hij de opmerking dat dit allemaal veel gemakkelijker was in Antwerpen omdat ze daar een haven hebben. Ik denk dat de beleidsmensen in Zeebrugge zich ook zullen verslikt hebben in hun koffie bij deze opmerking. Echter hebben we niets meer gehoord van dit overleg binnen de deputatie en de beslissing die er op volgt. Dit toont nog maar eens hoe ernstig men dit neemt. We weten dat het niet innen van deze belasting een bedrijf niet kan redden van een eventueel faillissement, **maar als morele ondersteuning zou het alvast kunnen tellen**. Ons voorstel viel dus echter in dovemansoren. Aan politiek doen, is keuzes maken. Hierover zijn de gedeputeerde en ik het alvast wel eens. De meerderheid heeft dus een andere keuze gemaakt.

Enkele jaren terug waren hier hevige discussies over de provinciale bevoegdheden. Alle gedeputeerden wilden zo veel mogelijk bevoegdheden bij de provincies houden. Ondertussen kennen we allemaal de opsplitsing tussen de grondgebonden en persoonsgebonden bevoegdheden. Er was er echter ééntje die daar precies tussen viel, namelijk **het beleid wonen**. Uiteindelijk bleek deze bevoegdheid bij de provincies te komen. Gezien de provincies zo gestreden hadden voor elke morzel grond, zou men dan ook verwachten dat men elke bevoegdheid ten volle zou invullen. In de vorige legislatuur bestond het woonbeleid van **de voormalige gedeputeerde uit welgeteld één A4**. We veronderstelden dat de lat voor het nieuwe woonbeleid dan ook heel wat hoger zou liggen. Dat is ook zo, maar toch... Opnieuw blijft alles flou. **Dat men inzet op éénoudergezinnen is zeker een goede zaak**. Volgens de gedeputeerde zal men de eigenaars proberen te ontzorgen om hun woning aan te bieden aan éénoudergezinnen. Hoe dat zal gebeuren?, blijft echter een groot vraagteken. Op de vragen omtrent het woonbeleid liet de gedeputeerde zich ook ontvallen dat ze nog maar gestart waren hiermee. Ik zou er toch graag eens op wijzen dat we ondertussen al **2 jaar verder zitten in de legislatuur**. Enige spoed zou toch niet misplaatst zijn. Maar hoe dan ook hopen we dat de gedeputeerde zijn plannen snel kan concretiseren, want de ingeslagen weg voor dit woonbeleid kunnen wij wel smaken.

Over de rol van de provincie als landeigenaar, makelaar of zelfs kasteelheer is er al veel gezegd en geschreven. Voor onze fractie zijn de keuzes die op dit gebied gemaakt worden ook niet altijd éénduidig.

Hoewel gedeputeerde Vanlerberghe zei in de raad dat Madame Soleil haar agenda overvol stond, hebben mijn fractiegenoten Aernoudt en Van Meirhaeghe haar wel nog een bezoek kunnen brengen in de vorige legislatuur. Bij de discussie over het ZNP opperden zij dat het een goede zaak zou zijn om een regiomanager voor de Zwinstreek/Zwinregio aan te duiden. Toen konden zij, op zijn zachtst gezegd, op niet veel bijval rekenen van de meerderheid. Maar zie, enkele tijd later met vernieuwd politiek personeel en onder de paraplu van het voortschrijdend inzicht, komt de meerderheid tot dezelfde conclusie. Daar zijn we oprecht blij mee, want ook voor ons mag **Het Zwin én de Zwinregio een succesverhaal worden.**

Over Kasteel d'Aertrycke hebben we ook al het één en het ander gezegd. Ook daarvoor konden we terecht bij Madame Soleil, want bij de aankoop kwam ik al tussen om de deputatie te verwittigen dat het totale kostenplaatje veel hoger ging zijn dan de aankoopprijs zoals men toen beweerde. Ook toen werden we niet gevolgd in onze opmerkingen. En vandaag worden we geconfronteerd met een kostenplaatje die al **meer is dan het dubbele van de aankoopprijs.** Zelfs de directeur in de commissie gaf toe dat men op de hoogte was van restauratiewerken. Maar goed, nu moeten we dit misschien maar achter ons laten gezien de gedeputeerde mij uitdrukkelijk bevestigd heeft in de raad dat dit de **laatste voorziene kosten zijn die men aan Kasteel d'Aertrycke zal besteden.**

En dan hebben we nog **het Provinciaal Hof.** Ook hier hebben we al een kortstondige ontmoeting gehad met Madame Soleil. Je zou bijna denken dat ze een fractiegenoot is. Vorig jaar vroeg ik al letterlijk aan de gedeputeerde wat men zou doen indien de kosten de 10 miljoen euro bedragen. Ondertussen is gebleken dat we daar niet meer zo ver van af zitten. Gedeputeerde Naeyaert gaf mij te kennen dat hij zal proberen die kaap van 10 miljoen niet te overschrijden. Hier heb ik jammer genoeg wat twijfels rond. Wat zou dan het alternatief zijn? Iedere keer komt de meerderheid af met het hetzelfde riedeltje: we konden dat toch niet in handen van de privé laten!. Volgens ons waren er nog heel wat tussenwegen te bewandelen om het Provinciaal Hof in haar erfgoedwaarde te laten bestaan en een publieksfunctie te geven. **Nu moeten we echter lijdzaam toezien hoe de kosten ongecontroleerd blijven oplopen.**

Wat landbouw betreft is er al héél veel gezegd. Bij wijlen waande ik mij hier in de commissie Landbouw van het Vlaams Parlement. Zoals vorig jaar al geopperd, **gaat er een groot budget naar landbouw.** De sector kan alle hulp ook goed gebruiken, maar dit is niet de enige sector in onze provincie. Veel budgetten die niet rechtstreeks onder een landbouwgerelateerd budgetartikel vallen, zijn immers ook bestemd voor die sector. Agrotopia moet het paradepaardje worden van dit landbouwbeleid. Wij vinden het toch wel een paradepaardje met een heel hoog prijsetiket. Laat ons hopen dat de landbouwers er hoe dan ook baat bij hebben.

In het verlengde van het landbouwbeleid worden er heel wat inspanningen gedaan rond **de Blue Deal.** Mooie projecten waarvan de provincie met voorsprong de kennispartner is die we nodig hebben. Dat erkennen we graag. Dit zal de basis zijn om in de toekomst antwoord te bieden aan zware regenval en lange periodes van droogte.

Tot slot nog een woordje over **de provinciebelasting op jachtverloven.** Collega Aernoudt heeft tijdens de bespreking van dit punt duidelijk naar voor gebracht waarom we dit mogen beschouwen als een **pestbelasting.** Als je tot de conclusie komt dat er meer kosten zijn om een belasting te innen dan inkomsten, dan is er maar één conclusie: schaf die gewoon af. Om beleid te voeren moet je toch proberen om niet vastgeroest te blijven in gewoontes. En laat deze belasting daar nu eens een mooi voorbeeld van zijn.

Collega's, ik besef dat ik vandaag soms dingen heb gezegd die wij **als fractie al meerdere malen naar boven hebben gebracht**. In de besprekingen haalde ik ook al aan dat wij dergelijke zaken zullen blijven herhalen zodat de meerderheid bij de les blijft. Dit is tenslotte de taak van de oppositie. Gedeputeerde Vanlerberghe verwees zelfs naar de **filosoof Cicero** hiervoor. Ik denk dat zijn citaat niet helemaal juist was. Daarom dat ik graag hiermee wil eindigen. Ik zal het niet in het Latijn doen, want daar hebben we al genoeg voorbeelden van. Cicero zei: **'Een dubbele herhaling wordt gesmaakt'**. Als N-VA fractie zetten we ons dan ook in om de deputatie een smakelijk gerecht voor te schotelen.

Dank voor jullie aandacht!

Kristof Pillaert